

En droska för skogen

TPV står för terrängpersonvagn och huvudingredienserna fanns redan i produktion när den första prototypen skulle tas fram. Karossen lånade man från sin stora sjuksiga 801 droska och underdelen var ett befintligt lastbilschassie. Axlarna köpte man in från Amerika. Receptet var det samma som dagens off-road byggare använder sig av.

Bilen fick en militärsinprägnad front och mer fältmässiga stora breda skärmar för att täcka de kraftiga hjulen. Ratten byttes mot en enklare modell, taket gjordes öppningsbart med en stor textilduk och golvet blev helt plant i tjock plywood. I bagaget lyckades man få in två stora reservhjul. Eftersom karossen nu satt högre behövdes inte längre någon kardan-tunnel. Resultatet blev en smitt unik terrängbil med imponerande prestanda och framtagningsförmåga. Dessutom till ett utseende som charmat många bilentusiaster.

En första prototyp blev klar 1944 och den totala produktionen av "ålkistan" på 210 bilar ägde rum åren 1946-47.

1954 kom en modernare serie baserad på Volvos 50-tals droska, även om karossen alltså hade 40-talets typiska design kvar. "Suggan" har ett kompaktare och bulligare utseende än den tidigare modellen. Här öppnades karossens bakdel och försågs med ett väl synligt reservhjul. Axlarna byttes också mot betydligt kraftigare. Den nyare serien tjänstgjorde i regel som radiopersonterrängvagn, medan endast 80 av de drygt 200 tidigare modellerna hade samma uppgift.

Av dessa äldre TPV har endast ett fåtal bevarats. Endast två finns renoverade och fungerar i dag. Två till är på gång och ytterligare två objekt är kända. Av Suggan finns åtminstone ett par hundra exemplar kvar, varav ungefär hälften inte längre är i originalskick.

78 WHEELS MARS 1993

Volvos terrängpersonvagnar från 40- och 50-talet är unika i militärbilhistorien. Genom att montera en personbilskaross på ett stort lastbilschassie fick man fram de udda TPV-bilarna.

Den stora sidventilsexan ligger högt placerad i den kraftiga lastbilsramen för att ge frigång åt den skrymmande framaxeln. Tändstift och fördelare är försedda med kraftiga radioavstörningsskydd.

De två TBV som rullar idag är bil nummer 110 och 111. Den senare ägs av Thomas Hådel i Norsborg. Ursprungligen levererades den tillsammans med 109 och 112 till A9 i Kristinehamn. Det var den 27 augusti 1946.110:an hade redan ett halvår tidigare skickats till S1 i Södertälje.

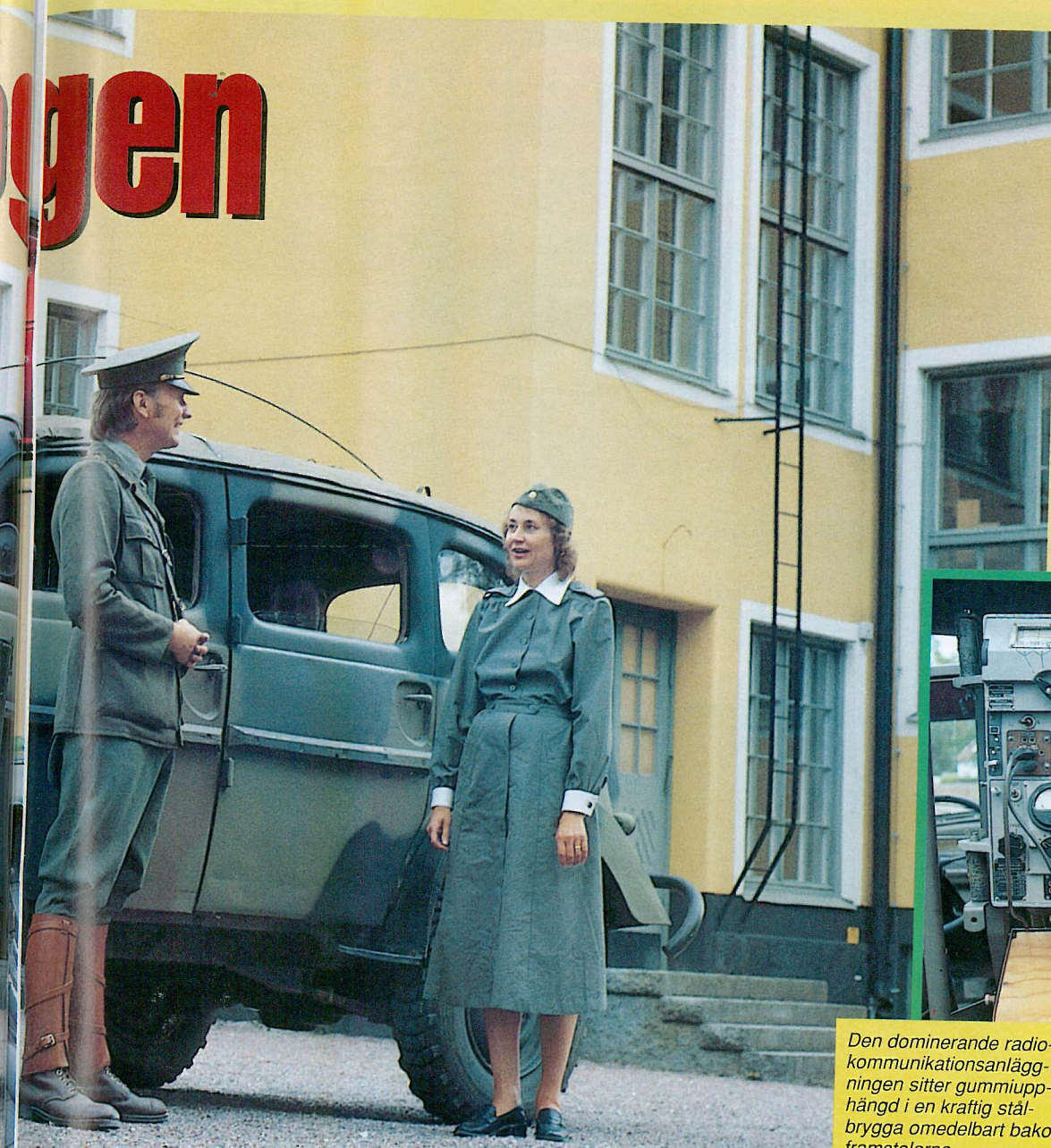
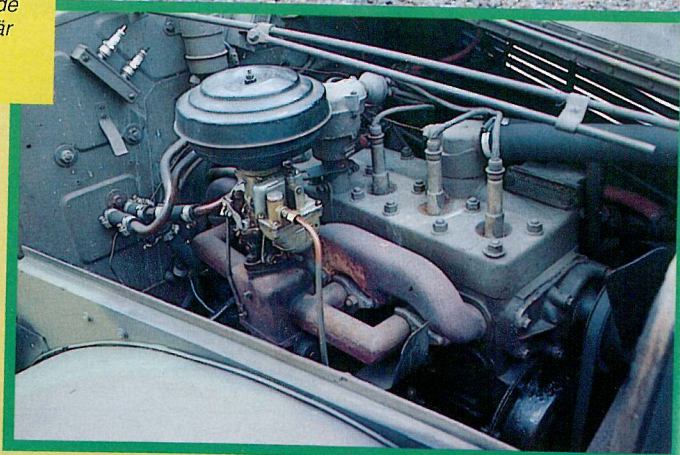
111:an fick möta ett ganska hårt liv i händerna på unga åksugna beväringar och pensionerades först på 60-talet, genom att köras ut till försvarets över-skottslager i Sundsvall.

Där köptes den av Jonas Persson i Norrböle, Matfors, för 400 kr. Han sålde den senare till

Elis Olsson i Ortsjön för 1000 kr. Elis hade den till 1975, då han sålde den till Lars Åke Vinberg i Gnarp, som ganska snart sålde den vidare till Christoffer Willhans i Insjön. Torsten Olsson i Dala-Järna köpte den 1976

av Christoffer för 1 800 kr. I takt med inflationen blev bilen dyrare!

I samband med ett veteranbilsrally sommaren 1980 i Dala-Järna fick den nuvarande ägaren, Thomas Hådel, kontakt

Den dominerande radio-kommunikationsanläggningen sitter gummiupphängd i en kraftig stål-brygga omedelbart bakom framstolarna.

med Torsten, och lyckades efter ett år av övertalning få köpa den. Nu kostade den 9 500 kr men hade också fått en välbehövlig renovering. När Torsten köpte bilen hade kapellet, stolarna och plywoodgolvet ruttat.

Han bytte insidorna på dörarna och golvet. Han klädde om stolarna och lackerade även bilen med den matta gröna färg som var vanlig under 70-talet, men som inte var den riktiga militärgröna. Thomas Hådel, som specialiserat sig på militärfordon, fortsatte renoveringen och lackerade TPV:n i den rätta 4-färgskombination som användes 1942-1950.

Volvos personterrängbilar var föregångare till dagens Valpar. Det var oehört robusta bilar som tack vare sin kvalitet kom att tjänstgöra betydligt längre i försvaret än det en gång i tiden var tänkt. Än idag lär det finnas närmare ett dussintal bilar kvar på regementena. Dock mer av nostalgiska skäl än försvarspolitiska.

TPV:n har även uppmärksammat internationellt och fler exemplar har exporterats under senare år till samlare, såväl på kontinenten som Amerika.

I militärt utförande har den gamla droskan en mer spartansk interiör än sin civila broder, med plywoodpaneler i dörrarna och en heltäckande plywoodskiva på golvet. Observera de "fältmässiga" stora handtagen på dörrarnas insidor! Ratt och stolar är också betydligt enklare. 40-talskarossen hade ett helt öppningsbart tak. Bilen var sjuksits tack vare två uppfällbara stolar

